

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/35/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5721201268
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Hartelová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5721201268.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a JUDr. Táne Rapčanovej, v právnom spore žalobcov: 1/ Mgr. Q. X., rod. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. XXXX/XX, N., 2/ Prof. MUDr. H. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. XXX/XX, P., 3/ MUDr. E. P., rod. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. XXX/XX, P., 4/ E. M., rod. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom S. XXXX/X, N., 5/ G. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. XX, 6/ F. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. XX, žalobcovia 1/ až 6/ zastúpení splnomocnenou zástupkyňou Mgr. Martinou Chorváthovou, advokátkou so sídlom A. Kmeťa 28, Martin, IČO: 42 217 105, proti žalovanému: Obec Kláštor pod Znievom, so sídlom M. Čulena 181, Kláštor pod Znievom, IČO: 00 316 733, zastúpenému splnomocneným zástupcom JUDr. Danielom Janšom, advokátom so sídlom Horné Záhrady 2, Banská Bystrica, IČO: 42 304 253, o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 6C/18/2021-98 zo dňa 26. októbra 2021, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výroku II. o trovách konania potvrdzuje.

Vo zvyšnej časti zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Žalobcovia 1/ až 6/ majú voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Martin (ďalej „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 6C/18/2021-98 zo dňa 26. 10. 2021 určil, že žalobcovia 1/ až 6/ sú podielovými spoluvlastníkmi, žalobkyňa 1/ v spoluvlastníckom podiele vo veľkosti 2/4152 k celku, žalobcovia 2/ a 3/ každý v spoluvlastníckom podiele o veľkosti 1/4152 k celku, žalobkyňa 4/ v spoluvlastníckom podiele o veľkosti 5/16608 k celku a žalobcovia 5/ a 6/ každý v spoluvlastníckom podiele o veľkosti 1/11072 k celku, nehnuteľností nachádzajúcich sa v okrese P., obec O. F. N., k. ú. O. F. N., zapísaných na Okresnom úrade Martin, katastrálny odbor, na LV č. XXX, a to parcela registra „C“, parcelné číslo 1056/4 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 25 m² a parcel registra „E“: parc. č. 783/1 - lesné pozemky o výmere 7.405 m², parc. č. 783/2 - lesné pozemky o výmere 400 m², parc. č. 789 - lesné pozemky o výmere 5.165 m², parc. č. 818 - lesné pozemky o výmere 388 m², parc. č. 825 - trvalé trávne porasty o výmere 798 m², parc. č. 827 - trvalé trávne porasty o výmere 6.168 m², parc. č. 830 - trvalé trávne porasty o výmere 917 m², parc. č. 839 - trvalé trávne porasty o výmere 2.141 m², parc. č. 841/1 - trvalé trávne porasty o výmere 69.920 m², parc. č. 841/2 - trvalé trávne porasty o výmere 19.396 m², parc. č. 841/3 - trvalé trávne porasty o výmere 18.814 m², parc. č. 841/101 - trvalé trávne porasty o výmere 902 m², parc. č. 870 - trvalé trávne porasty o výmere 611 m², parc. č. 872 - lesné pozemky o výmere 2.266 m², parc. č. 873 - lesné pozemky o výmere 259 m², parc. č. 875 - lesné pozemky o výmere 583 m², parc. č. 877 - lesné pozemky o výmere 978 m², parc. č. 879 - lesné pozemky o výmere 593 m², parc. č. 891/1 - trvalé trávne porasty o výmere 3.930 m², parc. č. 891/2 - trvalé trávne porasty o výmere 1.364 m², parc. č. 906/1 - lesné pozemky o výmere 6.615 m², parc. č. 906 /2 - lesné pozemky o výmere 496 m², parc. č. 908 - lesné pozemky o výmere 428 m², parc. č. 917 - lesné pozemky o výmere 1.989 m², parc. č. 920

- lesné pozemky o výmere 15.768 m², parc. č. 926 - trvalé trávne porasty o výmere 32.028 m², parc. č. 927 - lesné pozemky o výmere 2.262 m², parc. č. 928 - trvalé trávne porasty o výmere 3.615 m², parc. č. 929 - trvalé trávne porasty o výmere 2.420 m², parc. č. 945/1 - lesné pozemky o výmere 6.007.070 m², parc. č. 945/2 - lesné pozemky o výmere 883 m², parc. č. 945/3 - lesné pozemky o výmere 28.397 m², parc. č. 945/4 - lesné pozemky o výmere 214.044 m², parc. č. 945/5 - lesné pozemky o výmere 2.886 m², parc. č. 945/6 - lesné pozemky o výmere 5.212 m², parc. č. 945/101 - lesné pozemky o výmere 1.301.850 m² a súčasne žalovaný v rozsahu, v akom sú žalobcovia 1/ až 6/ podielovými spoluvlastníkmi, nie je spoluvlastníkom týchto nehnuteľností (výrok I.). Žalobcom 1/ až 6/ voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (výrok II.).

2. V odôvodnení uviedol, že žalobou doručenou súdu dňa 19. 04. 2021 sa žalobcovia 1/ až 6/ domáhali voči žalovanému určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam špecifikovaným v podanej žalobe dôvodiac, že žalovaný je v dôsledku zrejmej nesprávnosti zapísaný ako podielový spoluvlastník uvedených nehnuteľností v podiele väčšom než mu patrí. Žalovaný nárok uplatnený žalobcami uznal.

3. Súd, citujúc ust. § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 9a ods. 1, ods. 8 písm. e) zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí žalobe žalobcov v celom rozsahu vyhovel majúc za preukázané, že žalobcovia sú právni nástupcovia po neb. U. P., ktorému svedčí zápis v pozemno-knižnej vložke č. XXX pre k. ú. O. F. N. k spoločnej hore zapísanej v prot. č. XXX, žalobkyňa 1/ v spoluvlastníckom podiele vo veľkosti 2/4152 k celku, žalobcovia 2/ a 3/ každý v spoluvlastníckom podiele o veľkosti 1/4152 k celku, žalobkyňa 4/ v spoluvlastníckom podiele o veľkosti 5/16608 k celku a žalobcovia 5/ a 6/ každý v spoluvlastníckom podiele o veľkosti 1/11072 k celku, i keď zápis na liste vlastníctva potvrdzuje len vlastnícke právo žalovaného, hoci tento právny titul nadobudnutia nemá. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že zápis spoluvlastníckeho podielu žalovaného na liste vlastníctva č. XXX sa opiera o zápis v pozemkovej knihe č. XXX a XXX, z ktorého vyplýva nadobudnutie spoluvlastníckeho podielu k predmetným nehnuteľnostiam o veľkosti 72/4152 k celku. Iný rozsah nadobudnutia spoluvlastníckeho podielu súdu nebol preukázaný a stranami ani tvrdený. Z uvedeného vyplýva, že zápis spoluvlastníckeho podielu na LV č. XXX vo väčšom rozsahu ako vyplýva z pozemno-knižnej vložky XXX a XXX je nesprávny. Súd sa stotožnil aj s negatívnym určovacím petitom v tom znení, že spoluvlastnícky podiel žalovaného sa znižuje o spoluvlastnícky podiel žalobcov, aby nedošlo k duplicitnému zápisu vlastníckeho práva.

4. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 1, § 257 a § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) a žalobcom 1/ až 6/ priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Súd sa nestotožnil s argumentáciou žalovaného o možnej aplikácii ust. § 257 C. s. p. Konštatoval, že žalovaný mal možnosť rokovať s dotknutými vlastníckymi, a to aj prostredníctvom Mestského urbárskeho spolku, pozemkové spoločenstvo Kláštor pod Znievom. Žalovaný si bol vedomý chybného zápisu v katastri nehnuteľností najmenej od roku 2015. Tvrdenia o nemožnosti mimosúdne sa dohodnúť s odkazom na viazanosť zákonom o majetku obcí sú všeobecné, bez akéhokoľvek bližšieho zdôvodnenia. Žalovaný mal možnosť previesť majetok obce z dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktorých existencia je v danom prípade nepopierateľná a vyhnúť sa tak súdnym sporom. Súdu nebolo preukázané, že by žalovaný sporný zápis svojho spoluvlastníckeho podielu od roku 2015 prerokoval na obecnom zastupiteľstve alebo aspoň zaradil do programu. Žalovaný na jednej strane uznal hmotnoprávny nárok žalobcov, na strane druhej namietal nesplnenie procesných podmienok na podanie určovacej žaloby z dôvodu, že žalobcovia nevyužili predsúdne rokovania. Vzhľadom k postoju žalovaného k tvrdenému nároku, keď aj v rámci vyjadrenia k žalobe ako aj v správnom (katastrálnom) konaní uviedol, že došlo k vydržaniu a nemôže pristúpiť k zmiernemu vyriešeniu veci, odvolávajúc sa na porušenie zákona o nakladaní s majetkom obcí, súd považoval takéto jeho vyjadrenia za účelové a nekonzistentné. Na jednej strane žalovaný uvádzal, že previesť podiel nie je možné pre porušenie zákona a s tým spojené trestnoprávne následky, zároveň však spomína povinnosť žalobcov vykonať predžalobnú výzvu, ktorá by sa mohla prerokovať na obecnom zastupiteľstve. Z uvedeného dôvodu podľa názoru súdu neprichádza do úvahy aplikácia ust. § 257 C. s. p., keďže nezistil existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa.

5. Proti tomuto rozsudku, čo do výroku o trovách konania, podal žalovaný z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) C. s. p. odvolanie, ktorým sa domáhal jeho zmeny spočívajúcej v priznaní mu náhrady trov konania v celom rozsahu.

6. Žalovaný nesúhlasil s priznaním nároku na náhradu trov konania žalobcom. Poukázal na to, že v priebehu konania žalobcovia priznali, že ho pred podaním žaloby nijako nekontaktovali a ani sa s ním nesnažili dohodnúť. Súd absurdne otočil absenciu akýchkoľvek snáh o riešenie situácie

prvotne mimosúdne proti nemu, uvádzajúc, že mal možnosť rokovať s dotknutými vlastníckmi, avšak ostal nečinný. Tvrdenia súdu, že mohol rokovať s vlastníckmi prostredníctvom Mestského urbárskeho spolku, pozemkové spoločenstvo Kláštor pod Znievom nemožno zohľadniť, pretože žalobcovia iniciovali konanie a práve ich prvé kroky mali smerovať k mimosúdnejmu riešeniu uvedeného právneho stavu. Navyše Mestský urbársky spolok, pozemkové spoločenstvo Kláštor pod Znievom nie je a nebol osobou oprávnenou rokovať o predmetných skutočnostiach a nie je ani účastníkom predmetného konania.

7. Uviedol, že nechápe postup žalobcov, ktorí neuplatnili svoje vlastnícke právo priamo u neho a ani neprejavili nijaký záujem o predsúdne rokovania v predmetnej veci, čím by predišli nutnosti jej riešenia súdnou cestou. Zároveň poukázal, že ako obec, teda orgán verejnej správy je povinný konať podľa zákona č. 138/1991 Zb. v platnom znení, a teda akákoľvek jeho nečinnosť v danej veci by mohla mať v prípade jej neriešenia, resp. popierania nároku žalobcov v rozpore so zákonom trestno-právne účinky. Z dôvodu nevyužitia možnosti uplatniť si právo priamo u neho došlo zo strany žalobcov k predčasnemu a zjavne nedôvodnému podaniu žaloby.

8. Žalovaný poukázal na to, že uznal právny nárok žalobcov v celom rozsahu, keďže bolo zjavné, že bol ako vlastníck predmetných spoluvlastníckych podielov zapísaný na LV č. XXX, obec a kat. úz. O. F. N. neoprávnené, avšak uvedené nastalo v dôsledku chyby vtedajšej správy katastra bez jeho ingerencie a záujmu.

9. V závere odvolania žalovaný uviedol, že v spore mu vznikli konaním žalobcov trovy, ktoré by inak nemusel vynaložiť, ak by k riešeniu situácie došlo mimosúdne. Žalobcovia by preto s poukazom na ust. § 256 ods. 2 C. s. p. mali znášať jeho trovy konania.

10. Žalobcovia 1/ až 6/ vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhli rozsudok okresného súdu v napadnutej časti potvrdiť.

11. Súhlasili s tvrdením žalovaného, že ho pred podaním žaloby oficiálne neoslovili s návrhom na mimosúdnu dohodu. Žalovaný sa však k podanej žalobe nevyjadril, ostal po doručení žaloby nečinný. Žiadnym spôsobom neuviedol, že ich nárok uznáva. Ak by tak učinil, pristúpili by k mimosúdnejmu jednaniu.

12. Poukázali tiež na vyjadrenie žalovaného pred otvorením pojednávania dňa 26. 10. 2021, kedy na výzvu súdu či sú ochotní uzavrieť mimosúdnu dohodu, žalovaný vyjadril nesúhlas. Následne žalovaný uviedol, že nie je možné uzavrieť zmier, keďže mu to nedovoľuje zákon o majetku obcí a starostka obce a poslanci obecného zastupiteľstva by sa vystavili riziku trestného stíhania. Keby bol žalovaný ochotný pristúpiť k mimosúdnejmu jednaniu alebo uzavretiu zmiernu, boli by povinní znášať i trovy konania v zmysle ust. § 256 C. s. p.

13. V ďalšom žalovaní poukázali na priebeh sporu ako aj obdobné spory iných podielových spoluvlastníckov a žalovaného vedené na Okresnom súde Martin sp. zn. 10C/9/2019 a 5C/4/2021, vzhľadom na ktoré poznali postoj a právny názor žalovaného k spornej otázke. Argumenty žalovaného v odvolaní vyhodnotili ako nelogické, keď na jednej strane žalovaný tvrdí, že zavinili spor, lebo nepristúpili k mimosúdnejmu jednaniu a na strane druhej vo svojom vyjadrení na pojednávaní odmietol uzavretie mimosúdnej dohody a zmiernu.

14. Ďalšie vyjadrenia podané neboli.

15. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 C. s. p., § 357 písm. m/ C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil. Odvolanie žalovaného vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

16. Odvolací súd po preskúmaní rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na jeho podklade dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednávanej veci aj správne právne posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie vo vzťahu k nároku na náhradu trov konania, preto podľa § 387 ods. 2 C. s. p. konštatuje správnosť dôvodov uvedených v písomnom vyhotovení rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v celom rozsahu odkazuje, nepovažujúc za potrebné tieto opakovať.

17. Pre zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd uvádza, že pokiaľ ide o náhradu trov konania, civilnoprávne sporové konanie je ovládané jednak zásadou zodpovednosti za výsledok, podľa ktorej strana, ktorá mala v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov vynaložených na účelne uplatnenie alebo bránenie svojho práva (§ 255 C. s. p.), jednak zodpovednosťou za zavinenie zastavenia konania, podľa ktorej strana, ktorá zavinila zastavenie konania je povinná nahradiť trovy konania protistrane (§ 256 C. s. p.). Odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok a od zásady zodpovednosti za zavinenie predstavuje ust. § 257 C. s. p. Uvedené ustanovenie je zamerané, resp. plní úlohu na odstránenie tvrdosti pri náhrade trov konania, ak by sa pri tejto náhrade plne presadili vyššie uvedené zásady. Aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy v prípade, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o výnimočný prípad, pričom výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci alebo v okolnostiach na strane strán konania. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania, a tiež na okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Ust. § 257 C. s. p. neslúži k zmierňovaniu majetkových rozdielov medzi procesnými stranami, ale k riešeniu situácie, v ktorej je nespravodlivé, aby ten, kto dôvodne hájil svoje porušené alebo ohrozené práva alebo právom chránené záujmy, obdržal náhradu nákladov, ktoré pri tejto činnosti účelne vynaložil.

18. Vzhľadom na to, že žalobcovia boli v konaní v celom rozsahu úspešní, súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania správne aplikoval ust. § 255 ods. 1 C. s. p., keď nezistil dôvody pre aplikáciu ust. § 257 C. s. p.

19. Pokiaľ ide o tvrdenia žalovaného v odvolaní, ktorými odôvodňoval návrh na priznanie mu náhrady trov konania, žalovaný v odvolaní, rovnako ako v priebehu sporu, opakovane uvádzal, že žalobcovia ho pred podaním žaloby nijako nekontaktovali a ani sa nesnažili s ním dohodnúť. Žalobcovia potvrdili, že žalovaného pred podaním žaloby oficiálne neoslovili s návrhom na mimosúdnu dohodu. Na tomto mieste však možno akceptovať vyjadrenie žalobcov, že poznali postoj žalovaného k veci s ohľadom na iné obdobné súdne konania, v ktorých vystupoval ich právny zástupca, preto trvanie na predžalobnej výzve za tohto stavu by bolo len formálne. Žalovaný pritom bol v konaní nečinný, po doručení žaloby sa nevyjadril, vyjadril sa až na pojednávaní dňa 26. 10. 2021, na ktorom poukázal na svoje vyjadrenia v konaní sp. zn. 6C/1/2021, v ktorom nebol ochotný uzavrieť zmier, rovnako tak k uzavretiu zmierného dohody ani v tomto konaní. Vyjadrenia žalovaného v priebehu konania (na pojednávaní pred súdom prvej inštancie ako aj v odvolaní) odôvodňujú záver, že pokiaľ by aj žalobcovia oficiálne a formálne oslovili žalovaného pred podaním žaloby, tento by neuspokojil ich požiadavky. Za tohto stavu okolnosť, že nedošlo k formálnym mimosúdnyh jednaniam/úkonom pred podaním žaloby nemôže byť dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 257 C. s. p. pre nepriznanie náhrady trov konania úspešným žalobcom.

20. Odvolací súd v súvislosti s odvolaním žalovaného zároveň uvádza, že žalovaný sa v odvolaní aplikácie ust. § 257 C. s. p. ani nedomáhal (t. j. nežiadal nepriznať nárok na náhradu trov konania úspešným žalobcom). Žalovaný sa v odvolaní domáhal priznania náhrady trov konania jemu s poukazom na ust. § 256 ods. 2 C. s. p. majúc zato, že žalobcovia podaním žaloby bez toho, aby sa svojho nároku domáhali najskôr priamo u neho, zavinili vznik trov na jeho strane, ktoré by inak nevznikli.

21. Aplikácia ust. § 256 ods. 2 C. s. p., podľa ktorého ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, však v danom prípade nie je možná. Uvedené ustanovenie totiž upravuje situácie, ak strana procesne zavinila také trovy, ktoré by inak neboli vznikli, a teda ide o otázku separátnych (oddelených) trov, ktoré musí zaplatiť strana, ktorá procesne zavinila ich vznik, napríklad neodôvodnenou neúčastou na pojednávaní, čím sa pojednávanie zmarilo a pod. Pri náhrade trov podľa uvedeného ustanovenia ide o trovy, ktoré by inak neboli v priebehu konania vznikli a ktoré nesúvisia s riadnym vedením sporu. O nároku na náhradu separovaných trov sa rozhoduje samostatným uznesením (výrokom) a tieto trovy nemožno zahrnúť do trov, o náhrade ktorých sa rozhoduje podľa výsledku sporu (§ 255, § 256 ods. 1 C. s. p.). O takúto či obdobnú situáciu v danej veci nešlo.

22. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a závery odvolací súd, nepovažujúc odvolanie žalovaného za dôvodné, rozsudok okresného súdu čo do napadnutého výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

23. Vo zvyšnej časti (vo výroku I., ktorým súd žalobe vyhovel), ktorá nebola napadnutá odvolaním žiadnej zo strán konania, ponechal odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

24. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C. s. p., v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania boli žalobcovia 1/ až 6/, preto im súd podľa § 255 ods. 1 C. s. p. voči neúspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, a to v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

25. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)